

Pe când mulțimea Îl îmbulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret, a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele. Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea peștilor pe care îi prinseseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El. (Luca 5, 1-11)

“**Ieși de la mine Doamne! Om păcătos sunt**”. Petru rostea ceea ce au rostit oamenii dintru începuturi, atunci când harul lui Dumnezeu scânteia, și a scânteiat mereu, și în Vechiul Testament. Și așa au constatat cercetătorii: îndeosebi în fața lui Dumnezeu se petrece același fapt. Aici e taina prezenței și mărturiei lui Dumnezeu, a existenței adevărului dumnezeiesc, pe care nici o știință a lumii nu a putut să o descifreze. În fața lui Dumnezeu omul trăiește ceea ce se numește *mysterium tremendum* – adică tainicul acesta cutremurător, taina care ne cutremură. Aceasta au simțit-o toți, din începuturile lumii, după cădere, ca un cutremur al sufletului și că o iluminare tainică, din adânc. Se îmbină deci spaima, cutremurul, cu iluminarea, cu lumina din adânc, de dincolo de lume, de întunericul păcatului.

“**Ieși de la mine, Doamne!**”... Pe de o parte prezența lui Dumnezeu parcă te silește să fugi, să te retragi, să te ascunzi. Îți dorești parcă să te înghită pământul. Dar, totodată, este și atracție, vedeți? Așa se mișcă. Rugați-vă, cercetați, cugetați, voi toți cei care vreți să știți, să înțelegeți ce înseamnă taina întâlnirii lui Dumnezeu, în starea noastră, nu a sfinților.

“**Om păcătos sunt**”, a spus Petru și s-a dat la o parte, în spaimă care-l inunda în fata Dumnezeirii. Așa se simte harul Dumnezeirii: îți vezi deodată starea de cădere, de păcătoșenie, de prostie, de nesimțire; mai ales de nesimțire. Când stau în fata cuvântului Evangheliei, sau în biserică, sau la auzul unui cuvânt, sau în fața unei jertfiri, iar eu nu simt nimic, stau așa – iertați-mi cuvântul – gura casca, e semn că sufletul meu e mort, e în nesimțire.

Petru n-a fost în nesimțire; în el s-a trezit atunci taina tainelor. Și a văzut starea lui de păcătos în fata sfințeniei lui Hristos; s-a descoperit în el icoana din veșnicie a Fiului lui Dumnezeu, după al Cărui chip am fost zidiți.

“**Doamne, ieși de la mine!...**”. Dar Iisus (urmează partea a doua a momentului sacru), a ieșit Iisus din corabie? Corabia e Biserica; în corabie suntem toți; păcătoși suntem toți. Parcă toți strigam acum cu Petru: “Ieși de la mine, Doamne, sunt om păcătos!”. Dar Iisus n-a ieșit din corabie. Dimpotrivă, i-a spus: “Nu te teme!”. În Evanghelie teamă e izgonită.

“**Nu te teme!**”. Iubiților, Sfântul apostol și evanghelist Ioan spune că dragostea izgonește frică. Dacă cei din Vechiul Testament spuneau: “Începutul înțelepciunii este frică de Dumnezeu”, Sfântul Ioan spune inspirat: “Iubirea izgonește frică”. Și care iubire a izgonit frică? Păi în fața lui Petru era însăși Iubirea, era întruparea Iubirii. Și atunci, Iubirea i-a spus lui Petru: “Nu te teme!” Eu am venit să izgonesc frică.

Da, începutul înțelepciunii e temerea, frică; dar înțelepciunea are două capete, să nu uităm: începe prin frică și sfârșește în dragoste, în iubire. Acum era Iubirea, Care Se arata: “Nu te teme! De acum vei fi pescar de oameni”. Din alegerea aceasta a pescarilor, ca apostoli, s-a dezvăluit taina că ei să fie pescari de oameni, pentru că ei sunt cei care scot din adânc (Hristos i-a poruncit lui Petru: “Mâna la adânc!”). Din adânc au scos acum viețuitoare fără glas, fără zgomot (de atâtea ori spunem: Zgomotul face puțin bine, iar binele puțin zgomot). Și i-a făcut pe ei pescari de oameni, dar sondând în adânc, adâncul înalt, iubiților. Așa le-a poruncit lui Simon, lui Andrei, lui Iacov și lui Ioan, iar ei au lăsat totul și au mers după Dânsul.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Odiseea Apostolului Petru este și **Odiseea** multora dintre noi. **Căutăm să dăm sens vieții noastre, dar aparentul absurd al ei pare că ne copleșește**; credem în Hristos Cel înviat, dar adeseori credința noastră este măcinată de îndoieli, mai ales atunci când nedreptățile la care suntem zilnic martori strigă la cer, iar cerul pare că rămâne mut... Considerăm îndelunga-răbdare a Domnului față de cei care umblă pe căile morții ca semn al indiferenței Sale sau, și mai grav, ca semn al inexistenței unui Dumnezeu bun și iubitor, în acest caz nemairămânându-ne altceva decât să ne rezumăm la această viață și să încercăm să luăm ce este mai bun din ea. Apostolul Petru a trecut prin toate aceste experiențe, dar le-a și depășit în final. Să-l imităm și noi pe Petru până la capăt, fiind încredințați că sens vieții noastre dă numai Hristos, în relația personală pe care fiecare ar trebui să o aibă cu Acesta, chiar dacă nu este o relație lină, constant ascendentă și lipsită de tensiuni. Tensiunea trebuie să fie întotdeauna creatoare. Dar să nu ne pierdem nădejdea că, într-un final, vom dobândi și credința, și curajul, și adâncă înțelegere pe care le-a dobândit Apostolul Petru, și vom putea mărturisi, așa cum a mărturisit odinioară Dostoievski: „**Peste văpaia îndoielilor, a mea Osana a venit!**” <http://ziarullumina.ro>

26 septembrie – Sf. Voievod Neogoe Basarab

Sfântul Voievod Neogoe Basarab s-a născut probabil în 1481 sau 1482. Tatăl său era din neamul Basarabilor, iar mama sa era din familia Craioveștilor. Înfrâuit de credința mamei sale, el a deprins din fragedă vârstă învățăturile mântuitoare și virtuțile creștine. **De la Sfântul Ierarh Nifon, Neogoe a deprins taina rugăciunii isihaste, evlavia și trezvia sufletului, învățătura și înțelepciunea lui Hristos.** El și-a agonisit mai toată știința și cultura teologică a vremii sale. În demnitatea de Domnitor și Voievod al Țării Românești a încurajat dezvoltarea comerțului și a meșteșugurilor, iar în plan diplomatic a încercat să mențină relații de prietenie cu Ungaria, să stabilească relații diplomatice cu Veneția și Roma și chiar să medieze conflictul dintre creștinii ortodocși și catolici, a încercat să realizeze o coaliție a statelor răsăritene împotriva expansiunii turcești. Neogoe Basarab a făcut donații generoase mănăstirilor ortodoxe din Țara Românească și din toate țările din Balcani. **În timpul domniei sale a fost construită Mănăstirea Curtea de Argeș, unde se odihnesc și sfințele moaște ale voievodului.** Sfântului Voievod Neogoe Basarab, a rămas în memoria poporului român și a tradiției ortodoxe prin opera sa intitulată "Învățăturile lui Neogoe Basarab către fiul său Theodosie", prima creație de valoare universală a literaturii române. **Proclamarea oficială a canonizării a avut loc la 26 octombrie 2008, la Catedrala Patriarhală din București.**

27 Septembrie – Sf. Ier. Martir Antim Ivireanu, mitropolitul Țării Românești

Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanu s-a născut în Iveria (Georgia de astăzi), în anul 1650, dar activitatea sa în slujba bisericii și-a desfășurat-o în Țara Românească. A fost, pe rând, egumen al mănăstirii Snagov, episcop de Vâlcea și mitropolit al Țării Românești. În același timp, a fost și un mare om de cultură: tipograf, gravor, teolog și autor al celebrelor *Didahii* (o colecție de predici folosite la Marile Sărbători de peste an). La insistențele Porții Otomane, a fost exilat în anul 1716. Și-a dat viața ca un martir pentru credința creștină, fiind ucis de ostașii care îl escortau pe drumul exilului. Biserica Ortodoxă Română îl prăznuiește pe data de 27 septembrie.

"Dacă eu Te port în mine, o, Doamne, învrednicește-mă să Te arăt pe Tine! Chipul meu să devină chip de lumină și de iubire, asemenea Tie, în lume, Doamne! Si, la măsura mea, să fiu și eu un smerit ucenic al Tău! Lăsând toate, au mers pescarii de oameni după El. Ajută-ne, Doamne, și nouă să mergem după Tine! Cu rugăciunile Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Amin."
Parintele Constantin Galeriu

„Doamne, dă-ne credință neclintită în Tine prin Duhul Sfânt!”

Sunt oameni și chiar oameni mari, care atunci când se ivește o nedumerire, nu se întorc spre Domnul; or atunci trebuie să spună deschis: „Doamne, sunt un om păcătos și nu înțeleg ce trebuie să fac, dar Tu, Milostive, luminează-mi înțelegerea cum și ce trebuie să fac!” Domnul Cel Milostiv nu vrea ca sufletul nostru să se cufunde în zăpăceala care vine de la vrăjmașul și ne insuflează ce trebuie să facem și ce nu trebuie să facem. Când știm multe, să mulțumim Domnului pentru cunoașterea dată. Dar numai cunoașterea singură nu e de ajuns; trebuie să fie în suflet și roadele Duhului [Ga 5, 22] sau măcar un grăunte mic care la vremea lui să crească și să aducă roadă multă [In 12,24].

Cunoaște că atunci când o nenorocire lovește un norod și sufletul tău plânge pentru el înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeu se va milostivi de el. Pentru aceasta, Duhul Sfânt se atinge de suflet și îi dă rugăciune pentru oameni, ca ei să fie miluiți. Așa iubește Domnul Cel Milostiv zidirea Sa. Poate va spune cineva: „Cum să mă rog pentru lumea întreagă, când nu mă pot ruga nici pentru mine însumi?” Dar așa vorbește cine n-a înțeles că Domnul ascultă rugăciunile noastre și ia aminte la ele. **Roagă-te simplu, ca un copil,** și Domnul va asculta rugăciunea ta, pentru că Domnul nostru este un Părinte atât de milostiv că noi nu putem să înțelegem sau să ne închipuim aceasta, și numai Duhul Sfânt ne descoperă marea Lui iubire. Celui ce iubește pe cei întristați, Domnul îi dă o rugăciune fierbinte pentru oameni. **El se roagă cu lacrimi pentru norodul pe care-l iubește și pentru care se întristează, și această întristare a lui este plăcută lui Dumnezeu.**

Cuviosul Siluan (Simeon Ivanovici Antonov) s-a născut în 1866 într-o familie modestă de țărani ruși, alcătuită - pe lângă părinți - din cinci băieți și două fete. Tatăl lui Simeon, un om plin de adâncă credință, blândete și de multă înțelepciune, îi este primul model în viața sa launtrică. Încă de mic copil, Simeon și-a pus în gând - avea doar patru ani - ca atunci "când va fi mare să caute pe Dumnezeu în tot pământul". Auzind mai apoi de viața sfântă și minunile săvârșite de Ioan Zăvorățul (un sfânt rus contemporan) tânărul Simeon și-a dat seama că "dacă există Sfinți, înseamnă că Dumnezeu e cu noi și n-am nevoie să străbat tot pământul să-L găsim. **Sfârșitul pământesc al Cuviosului Siluan de la Athos a fost la fel de blând, liniștit și smerit ca întreaga sa viață de călugăr.** După o scurtă suferință (8 zile), perfect lucid, senin și cufundat în rugăciune, se stinge ușor - fără ca vecinii de infirmerie să audă ceva - între orele 1-2 din noaptea de 24 septembrie a anului 1938, în timp ce în paraclisul infirmeriei se cânta Utrenia.

Programul săptămânii 24 septembrie – 30 septembrie 2018

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 23 septembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pescuirea minunată) - Pr.Dragos
Duminică 23 septembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Dragos
Luni 24 septembrie	18 - 19	- Acatistul Sf. Arhangheli - Pr.Dragos
Marți 25 septembrie		Program administrativ
Miercuri 26 septembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragos
Vineri 28 septembrie	9 - 11	- Taina Sf. MASLU
Vineri 28 septembrie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Dragos
Sâmbătă 29 septembrie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragos
Sâmbătă 29 septembrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 19-a după Rusalii - Pr.Ticu
Duminică 30 septembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Predica de pe munte – iubirea vrăjmașilor) - Pr. Ticu
Duminică 30 septembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr. Ticu